

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

بهرام رحمانی
۰۴ سپتمبر ۲۰۲۳

بنیاد نوبل، ضیافت‌گذار نمایندگان دولت‌های آدمکش و زن ستیز و فاشیست!

بنیاد نوبل، امسال حتی از نمایندگان جمهوری اسلامی بجهکش نیز برای شرکت کردن در ضیافت نوبل دعوت کرده است. جمهوری اسلامی سال گذشته به دلیل سرکوب اعتراضات مردمی به این ضیافت این بنیاد دعوت نشده بود.

ضیافت بنیاد نوبل در تالار شهر استکهلم (Stockholms Stadshus) برای حدود ۱۳۰۰ نفر از جمله ۲۵۰ دانشجو برگزار می‌شود.

علاوه بر برندگان جایزه نوبل و خانواده‌های آن‌ها، پادشاه و ملکه و سایر اعضای خانواده سلطنتی سویدن مهمان افتخاری در مراسم اهدای جایزه و ضیافت هستند. نمایندگان دولت و پارلمان سویدن نیز شرکت می‌کنند.

به گزارش خبرگزاری‌های بین‌المللی و سویدن، بنیاد نوبل می‌گوید که روسیه و بلاروس پس از کنار گذاشته‌شدن در سال گذشته به‌دلیل جنگ اوکراین، دوباره به ضیافت جایزه نوبل استکهلم دعوت شده‌اند.

ایران نیز پس از عدم دریافت دعوت در سال گذشته، اکنون به این ضیافت در پایتخت سویدن دعوت شده است.

بنا بر اعلام بنیاد نوبل، دعوت‌نامه ضیافت ۲۰۲۳ نوبل، به همه کشورهای «دارای نمایندگی دیپلماتیک» در سویدن و نروژ و «احزابی که نمایندگی پارلمانی از طریق انتخابات دموکراتیک دارند» ارائه شده و «این رویکرد مشترک، فرصتی را برای انتقال پیام مهم جایزه نوبل به همگان فراهم کرده و در آینده این روش در کل سازمان اجرا خواهد شد.»

بنیاد نوبل در میان شگفتی همگان دو روز پیش اعلام کرد که در حال بازگشت به رویه قبلی خود است و با هدف مبارزه با دوقطبی‌سازی قصد دارد سفیران کشورهای ایران، روسیه و بلاروس را بعد از غیبت سال پیش، بار دیگر برای شرکت در مراسم اعطای جوایز نوبل در استکهلم دعوت کند که این تصمیم خشم فزاینده‌ای را در سویدن ایجاد کرد.

در پی این واکنش‌ها، بنیاد نوبل امروز در بیانیه‌ای گفته است: «مهم و درست است که تا حد ممکن با ارزش‌ها و پیام‌های جایزه نوبل ارتباط برقرار کنیم. اما واکنش‌های شدید، کاملاً بر این پیام سایه انداخته است.» در بیانیه بنیاد نوبل، همچنین آمده است: «بنابراین تصمیم گرفته‌ایم که استثنای سال گذشته را بار دیگر تکرار کنیم یعنی از دعوت سفیران روسیه، بلاروس و ایران به مراسم اهدای جایزه نوبل در استکهلم خودداری می‌کنیم.» سال گذشته، بنیاد نوبل اعلام کرده بود: سفرای روسیه و بلاروس به دلیل حمله روسیه به اوکراین دعوت نخواهند شد. بنیاد نوبل گفت بلاروس متحد کلیدی روسیه به‌شمار می‌رود و رهبر آن، «الکساندر لوکاشنکو (Alexander Lukashenko) از عملیات نظامی ویژه روسیه حمایت کرده است.» «ویدار هلگسن» (Vidar Helgesen) مدیر اجرایی بنیاد نوبل، دلیل تصمیم‌گیری برای دعوت مجدد کشورها را توضیح داد و گفت:

«روشن است که جهان به‌طور فزاینده‌ای در حال تقسیم شدن به حوزه‌هایی است که گفت‌وگو بین افراد دارای دیدگاه‌های متفاوت را کاهش می‌دهند. برای مقابله کردن با این گرایش، اکنون دعوت‌های خود را برای جشن گرفتن، درک کردن جایزه نوبل و اهمیت علم آزاد، فرهنگ آزاد، جوامع آزاد و صلح‌آمیز گسترش می‌دهیم.»

اما این تصمیم بنیاد نوبل، برای دعوت از سفیران روسیه و بلاروس به مراسم اهدای جوایز امسال، با وجود حمله مداوم روسیه به اوکراین، با اعتراض سه حزب پارلمانی سویدن قرار گرفت رهبران سه حزب اصلی سویدن گفته‌اند که این مراسم را تحریم می‌کنند. اولف کریسترسون، نخست وزیر هم این تصمیم را شگفت‌آور خواند. سوسیال دموکرات‌ها، حزب مخالف، نیز پرسیده‌اند که چرا این بنیاد می‌خواهد نماینده کشوری را دعوت کند که در حال جنگ غیرقانونی است و سویدن را تهدید کرده است.

کارین کارلزبرو، نماینده لیبرال پارلمان سویدن، این بنیاد را متهم کرد «با دعوت از روسیه به یک مهمانی باشکوه درحالی که موشکباران مراکز فرهنگی اوکراین و قتل کودکان ادامه دارد»، «بدعتی خطرناک» به جا می‌گذارد. او در گفت‌وگویی با رادیوی عمومی سویدن روسیه، بلاروس و ایران را «کشورها یاغی» توصیف کرد که «شهروندان خود را سرکوب می‌کنند، و علیه مردم خود و کشورهای همسایه دست به جنگ و ترور می‌زنند.» او گفت: «این‌ها کشورهایایی هستند که به هیچوجه به ارزش‌های دموکراتیک پایبند نیستند. در اروپا جنگی در جریان است. موضع آن‌ها(بنیاد نوبل) به نهایت ساده‌اندیشانه است و انسجامی که در جامعه به آن نیاز داریم را تضعیف می‌کند.»

رهبان احزاب سیاسی سویدن معمولاً به این مراسم شام دعوت می‌شوند اما جیمی آکسون رهبر دمکرات‌های سویدن در گذشته نادیده گرفته می‌شد.

حزب او را کسانی که با نازی‌ها سمپاتی دارند بنیاد گذاشته‌اند و همین باعث طرد آن‌ها از سوی بدنه اصلی جامعه شده است.

دموکرات‌های سویدن، همچنین به‌عنوان تهدیدی برای ارزش‌های اساسی جامعه در این کشور اسکاندیناوی، از جمله مدارا با پناهجویان مناطق درگیر در خاورمیانه و آفریقا تلقی می‌شود، در انتخابات پارلمانی ۲۰۲۲ رتبه دوم را کسب کردند.

آکسون گفت او در این مراسم شرکت نخواهد کرد. او در فیس‌بوک نوشت: «متأسفانه در آن روز مشغله دارم.» در پی این واکنش‌ها، بنیاد نوبل امروز شنبه دو سپتامبر ۲۰۲۳، در بیانیه کوتاهی نوشت: «مبنای تصمیم این بود که تا حد امکان به ارزش‌ها و پیام‌هایی که جایزه نوبل مبتنی بر آن‌هاست، نزدیک باشیم.» بنیاد نوبل امروز اعلام کرد که تصمیم خود را برای دعوت از سفیران ایران، روسیه و بلاروس برای شرکت در مراسم اهدای جوایز امسال لغو می‌کند.

با این حال این سازمان اعلام کرد که به رویه معمول خود ادامه خواهد داد و همه سفر را به مراسم اهدای «جایزه صلح نوبل» در اسلو، دعوت خواهد کرد.

بنیاد نوبل پیش‌تر گفته بود که از همه کشورهای دارای نمایندگی دیپلماتیک در سویدن و نروژ برای مراسم دهم دسمبر دعوت کرده است چراکه «فرصتی برای انتقال پیام‌های مهم جایزه نوبل به همه ایجاد می‌کند.»

این که نخست وزیر و احزاب سویدنی از بنیاد نوبل سویدن انتقاد کرده اند که چرا روسیه و؟؟؟ به ضیافت نوبل دعوت کرده است در حالی که روسیه به اوکراین حمله کرده است سیاست غلطی نیست. اما سؤال اساسی این است که آیا بسیاری از نمایندگان دولت‌هایی که به این ضیافت دعوت شده‌اند و یا احزاب سویدنی به این ضیافت دعوت شده‌اند زن‌ستیز، خارجی‌ستیز و طرفدار جنگ نیستند. آیا به این رودی فراموش کردیم که رجب طیب اردوغان، رئیس جمهوری فاشیست و جنگ طلب ترکیه، سویدن و قتلاند را تهدید کرده است که به «تروریست‌ها»، یعنی مخالفان حکومت اردغان به ویژه مردم کرد، حق پناهندگی داده‌اند؟ آیا به این رودی فراموش کردیم که دولت سویدن با فشار اردغان قانون «ضدتروریسم» را تصویب کرد تا پناهندگان ترک و کرد به‌ویژه حزب کارگران کردستان (پ.ک.ک) و یا حزب کردی ایرانی حیات آزادی (پژاک) را تحت فشار قرار دهند. آیا نمی‌دانیم برای برخی از شهروندان کرد ترکیه و ایرانی که سال‌ها و دهه‌هاست شهروند سویدن هستند اما به آن‌ها اطلاع داده‌اند تاریخ اعتبار پاسپورت‌هایشان را تمدید نخواهند کرد، بدون پاسپورت خواهند؟ و از سفر به کشورهای دیگر محروم خواهند شد؟ آیا نشنیده‌اید که دولت سویدن یک عضو و یا هوادار پ.ک.ک را به دولت فاشیست اردوغان تحویل داده است؟

آیا بنیاد آکادمی سویدن نمی‌داند که در یک سال گذشته و به دنبال کشتن مهسا(ژینا) امینی، دختر کرد جوان اهل سقز در گشت ارشاد تهران، جنبش اعتراضی و انقلابی عظیمی با شعار محوری «زن، زندگی، آزادی» راه افتاد که در جریان این اعتراضات مردمی، ماموران بچه‌کش جمهوری اسلامی ایران، صدها معترض از جمله حدود ۴۰ کودک را در خیابان‌ها با گلوله‌های جنگی و شلیک مستقیم به معترضین کشته‌اند؟ یا صدها تن از معترضان را با گلوله‌های ساچمه ای کور کرده‌اند؟ بیش از هشتاد هزار نفر را دستگیر و زندانی کرده‌اند. تعداد بی‌شماری را اعدام کرده‌اند. حتی برخی زندانیان را در زندان‌ها، در زیر شکنجه کشته‌اند.

آیا مقامات بنیاد نوبل، نمی‌دانند که چندی پیش یک عالم جمهوری اسلامی در امریکا سلمان رشدی را با ضربات کارد مورد حمله قرار داد و یک چشم او را کور کرد.

آیا واقعا مقامات این بنیاد نمی‌دانند که جمهوری اسلامی ایران، ۴۴ سال است جنگ و خونریزی راه انداخته و ده‌ها هزار مخالف خود را اعدام و یا ترور کرده است؟

ویدار هلگسن، مدیر اجرایی بنیاد نوبل، دلیل تصمیم‌گیری برای دعوت مجدد کشورها، از جمله گفته است:

«... اکنون دعوت‌های خود را برای جشن گرفتن، درک کردن جایزه نوبل و اهمیت علم آزاد، فرهنگ آزاد، جوامع آزاد و صلح‌آمیز گسترش می‌دهیم.»

سؤال از ایشان و بناد نوبل این است که اگر شما واقعا خواهان «اهمیت علم آزادی، جوامع آزاد و صلح‌آمیز هستید» چرا از فعالین آزادی بیان و اندیشه و نویسندگان و روزنامه نگاران آزادی خواه ایران و روسیه و بلاروس و ترکیه و عربستان و غیره دعوت نیم کنید و از آدم‌کشان و آزادی ستیزان کشورهای مختلف دعوت می‌کنید؟ این اقدام شما آشکار به جامعه جهانی می‌گوید که بنیاد نوبل در راستای سرمایه‌داری جهانی و دولت‌ها، چنین ضیافتی را ترتیب می‌دهد و علم و آزادی و انسانیت برای گردانندگان این بنیاد و در راس همه پادشاه و دولت سویدن، ابزاری و تبلیغی بیش نیست. اگر راست می‌گویید و ذره‌ای به اهداف اعلام شده بنیادتان، صداقت دارید چرا از سپیده قلیان، رضا خندان(مه‌آبادی)، رضا شهبابی و صدها معلم و روزنامه‌نگار، نویسنده و هنرمندی که در زندان‌های جمهوری اسلامی، زیر شدیدترین شکنجه‌های جسمی و روانی قرار دارند؛ یا ممنوع‌الخروج از کشور شده‌اند و یا تحت تعقیب و در انتظار دادگاه و زندان هستند دعوت نکرده‌اید؟

یادتان رفته که همین سال گذشته، خانم «انی ارنو»، ۸۲ ساله فرانسوی، برنده نوبل ادبیات ۲۰۲۲، در سخنرانی خود پس از دریافت جایزه با حمایت از «خیزش زنان» در ایران، جمهوری اسلامی ایران را «خشن و عقب افتاده‌ترین شکل از قدرت مردسالار حاکم بر جهان» خواند.

کتاب و نوشته‌های خانم ارنو، در پنج دهه گذشته الهام‌بخش بسیاری از زنان مبارز فرانسوی بوده و حتی در برخی از موارد باعث تغییر برخی از قوانین تبعیض‌آمیز جنسی شده‌اند.

این نویسنده پیشرو و فمینیست فرانسوی در سخنرانی خود در آکادمی نوبل با تقدیر از «قدرت زنان ایرانی» گفت: «زنان سرانجام کلماتی را پیدا کرده‌اند تا پایه‌های حاکمیت مردسالار را به لرزه درآورند. مثل ایران که زنان علیه قرون وسطایی و خشن‌ترین حاکمیت مردسالار مبارزه می‌کنند.»

انی ارنو، پیش‌تر شعار «زن، زندگی، آزادی» را کلماتی رهایی بخش خوانده بود که می‌تواند سرلوحه زنان در مبارزات علیه تبعیض جنسی باشد.

این نویسنده فرانسوی، پس از مرگ مهسا امینی و آغاز جنبش اعتراضی در ایران حجاب اجباری را «محدودیت ناگزیر برای زنان» دانسته بود.

انی ارنو، اولین زن فرانسوی است که نامش در کنار نویسندگان مرد فرانسوی برنده نوبل ثبت گردید. انی ارنو در همین رابطه در جریان سخنرانی خود در آکادمی نوبل، این نهاد را «موسسه‌ای مختص به خواسته‌های مردان و مردانه» عنوان کرد.

ضیافت نوبل

کمیته نوبل نروژ، به نروژی Den norske Nobelkomité نهادی است که برنده جایزه صلح نوبل را تعیین می‌کند. این نهاد شامل پنج عضو است که توسط استورتنبرگ، پارلمان نروژ انتخاب می‌شوند. این کمیته در موسسه نوبل نروژ مستقر است.

همان‌طور که در وبسایت رسمی این موسسه می‌خوانیم «هیچ‌کس به‌طور قطع نمی‌داند که چرا آلفرد نوبل می‌خواست جایزه صلح به‌طور خاص توسط یک کمیته نروژی اعطا شود - یا چه چیزی او را وادار کرد که نروژ را اصلاً در روند جایزه نوبل قرار دهد.»

واقعیت این است که بنس استولتنبرگ، سیاست‌مدار نروژی، دبیرکل فعلی ناتو [۴]، پس از منصب نخست‌وزیری نروژ (۲۰۰۵ تا ۲۰۱۳)، در این سمت حساس منصوب شد.

بنس استولتنبرگ، دست‌پرورده بیل گیتس

در پایان دوره ماموریت خود (در سال ۲۰۲۳)، او رئیس Norges Bank می‌شود، یکی از موسسات اعتباری در کل اروپا و کشورهای ناتو که بیشترین سرمایه‌گذاری را بر روی شرکت‌های عضو لابی تسلیحات انجام داده است.

فقط این نیست. کمیته نوبل نروژ در سال ۲۰۰۹ جایزه صلح را به باراک اوباما «به‌دلیل تلاش‌های فوق‌العاده او برای تقویت دیپلماسی بین‌المللی و همکاری بین مردم» اعطا کرد، بلکه پیش از او به رئیس جمهوری آمریکا از دو جناح جمهوری خواه و دموکرات‌ها، همین جایزه اعطا شده است.

نخستین رئیس جمهوری آمریکا که جایزه صلح نوبل گرفت تئودور روزولت بود که با ماجراجویی‌های نظامی‌اش در دوران حکومت لقب «جنگ افروز» گرفته بود.

روزولت، با میانجی‌گری برای پایان جنگ روسیه و ژاپن - یعنی نخستین جنگ بزرگ سده بیستم در سال ۱۹۰۴ و ۱۹۰۶ میلادی - از «جنگ افروز» مبدل شد به «صلح آفرین» آن هم در زمانی که دیگر مستأجر کاخ سفید نبود.

پس از روزولت که از حزب جمهوری‌خواه بود، جایزه صلح نوبل به وودرو ویلسون رئیس جمهوری از حزب دموکرات رسید و جایزه نوبل صلح، به ویلسون رسید.

سومین رئیس جمهوری برنده جایزه صلح نوبل، جیمی کارتر، نماینده دموکرات‌ها بود.

چهارمین رئیس جمهوری برنده جایزه صلح نوبل، باراک اوباما، نیز جایزه صلح نوبل را دریافت کرد.

اوباما، رئیس جمهور وقت آمریکا، «بهار عربی» را در لیبی، عراق و سوریه به «خزان» تبدیل کرد و با ویران کردن این کشورها، باکشتار صدهزار انسان و آوارگی میلیونی، کل خاورمیانه را بی‌ثبات کرد که تا به امروز ادامه دارد.

کشتاری که به دلیل حملات نظامی و تحریم‌های اتحادیه اروپا و آمریکا علیه مردم لیبی و عراق و به‌قدرت رساندن مجدد گروه اسلامی طالبان در افغانستان، ادامه جنگ داخلی سوریه و یمن، باعث مرگ بر اثر گرسنگی و کمبود دارو به ویژه کودکان و زنان شده‌اند که به این رودی‌ها توقف آن‌ها، حتی قابل تصور نیست.

امروز ۱۰ دسمبر صدو بیست و ششمین سالگرد درگذشت آلفرد نوبل مخترع دینامیت و بنیانگذار جایزه نوبل است.

جایزه صلح نوبل به ارزش ۱۰ میلیون کرون سوئدی یا حدود ۹۰۰ هزار دالر در ۱۰ دسمبر، سالگرد مرگ آلفرد نوبل، صنعتگر سوئدی که جوایز را در وصیت‌نامه خود بنیان نهاد، اهدا خواهد شد.

به گزارش همشهری آنلاین، برندگان جوایز نوبل سال ۲۰۲۲ در اوایل ماه اکتبر سال جاری میلادی انتخاب شدند و اکنون امروز ساعت ۱۶ به وقت اروپای مرکزی (۱۸:۳۰ به وقت تهران) جوایز خود را دریافت خواهند کرد. سایت

نوبل نوشت: مراسم اهدای جایزه نوبل در ۱۰ دسامبر - سالگرد مرگ آلفرد نوبل - در سالن کنسرت ستکهلم سویدن برگزار می شود. در این مراسم، جایزه نوبل در حوزه فیزیک، شیمی، فیزیولوژی یا پزشکی، ادبیات و جایزه علوم اقتصادی به برندگان جایزه نوبل اعطا می شود. سایت نوبل مراسم اهدای جوایز را به صورت زنده پخش خواهد کرد.

آلفرد نوبل که بود؟

آلفرد نوبل

"آلفرد برنهارد نوبل" (Alfred Bernhard Nobel) شیمی دان، مهندس، مبتکر و مخترع دینامیت ۲۱ اکتبر سال ۱۸۳۳ در شهر ستکهلم کشور سویدن متولد شد. آلفرد نوبل، فرزند سوم از هشت فرزند "امانوئل نوبل" و "آندریته آلسل" بود. در سال ۱۸۴۲ او همراه با خانواده اش به سن پترزبورگ مهاجرت کرد. در آنجا پدرش کارخانه تسلیحات سازی تاسیس کرده بود و مین های آبی می ساخت. این شرکت خانوادگی، بعد از مدتی، ورشکسته شد و آلفرد، به همراه خانواده اش به امریکا رفت.

در آنجا وی، تمام وقت خود را به تحقیق درباره مواد منفجره، مخصوصا ایمن سازی و استفاده بهتر از نیتروگلیسرین پرداخت. نوبل دریافت که اگر نیتروگلیسرین جذب یک ماده خنثی مانند دیاتومایت شود، در هنگام جابجایی به مراتب امن تر خواهد بود و آن مخلوط را در سال ۱۸۶۷ به نام دینامیت ثبت کرد. دینامیت اولین ماده منفجره قابل کنترلی به حساب می رود که از باروت قدرت بیشتری دارد. این ماده ابتدا با نام "گرد منفجره نوبل" فروخته می شد، ولی بعد از معرفی شدنش، شهرت بسیاری یافت و به عنوان جایگزین مطمئنی برای باروت و نیتروگلیسرین مطرح شد.

[واژه سال آکسفورد انتخاب شد | نوعی رفتار بدون حس پشیمانی و ...](#)

[رتبه ایران در جهانی ثبت آثار ناملموس یونسکو مشخص شد](#)

نوبل در سال ۱۸۹۴ کارخانه اسلحه سازی خود به نام «بوفورس» (Bofors) را تاسیس کرد و تا روز مرگش در آنجا فعالیت داشت.

شایان ذکر است که بوفورس و فروش تسلیحات آن دوره هایی دولت های وقت سویدن را سوا کرده و پز «صلح طلبی» و «بشردوستی» آن ها را عیان تر کرده است!

برای مثال، در سال ۱۹۸۶، دولت هند و بوفورس قراردادی ۲۸۵ میلیون دلاری برای خرید ۴۱۰ توپ ۱۵۵ میلی متری بستند. در سال ۱۹۸۷ رادیو سویدن فاش کرد که بوفورس حق کمیسیون غیرقانونی (رشوه) به سیاستمداران و مقامات کلیدی ارتش هند پرداخت کرده اند. این رسوایی از عوامل شکست دولت راجیو گاندی در انتخابات سه سال بعد بود.

سربازان امریکایی از توپ ۴۰ میلی‌متری بوفورس در جبهه شمال آفریقا (مدیترانه)، در جنگ جهانی دوم استفاده کردند.

نام بوفورس قویا با توپ ضد هوایی با ۴۰ میلی‌متری گره خورده است که در جنگ جهانی دوم، از سوی دوطرف درگیر در جنگ استفاده می‌شد. این توپ خودکار که در دریا و زمین استفاده می‌شد به نام توپ بوفورس شناخته می‌شد. شهرت این توپ به حدی بود که توپ‌های ضد هوایی را به‌طور کلی بوفورس می‌نامیدند. یکی دیگر از شناخته‌شده توپ‌های ساخته این شرکت توپ ضدتانک ۳۷ میلی‌متری بوفورس بود که کشورهای مختلفی در اوایل جنگ جهانی دوم از آن استفاده کردند و تحت لیسانس در لهستان و ایالات متحده ساخته شد و نیز بر روی تانک‌های مختلفی نصب شد.

در سال ۱۹۹۹ ساب، گروه سلسیوس (Celsius Group) و سپس شرکت مادر آن، بوفورس را خرید. در سپتامبر سال ۲۰۰۰، یونایتد دیفنس ایناستریز (UDI) از امریکا بخش اسلحه‌های سنگین بوفورس را خرید اما صنایع موشکی بوفورس در اختیار ساب باقی ماند.

در سال ۲۰۰۵، پی‌ای‌ئی سیستمز یونایتد دیفنس (از جمله زیرمجموعه‌های بوفورس آن) را خرید.

گجت‌نیوز نوشت: سویدن سامانه پدافندی RBS ۷۰ NG را برای اوکراین ارسال می‌کند. سامانه پدافند کوتاه برد RBS ۷۰ ساخت کمپانی هوافضا و دفاعی سویدنی بوفورس (Bofors) است.

گجت‌نیوز نوشت: جنگنده سویدنی ساب یاس ۳۹ گرپین Saab Jas ۳۹ – Gripen آن‌طور که باید و شاید، شناخته شده نیست؛ اما یکی از بهترین هواپیماهای جنگی بال دلتا بوده و هست.

...

در تاریخ ۲۷ نوامبر ۱۸۹۵ در باشگاه نروژی‌ها-سویدنی‌ها در پاریس، آلفرد نوبل آخرین وصیت‌نامه خود را امضاء کرد و بیش‌تر دارایی خود را به جایزه‌ای اختصاص داد تا همه ساله بدون توجه به ملیتی خاص، به افراد شایسته اهدا شود.

نخستین جایزه در سال ۱۹۰۱ یعنی پنج سال پس از درگذشت نوبل به برگزیدگان اهدا شد. از سال ۱۹۰۱، جوایز نوبل در مراسمی در ۱۰ دسمبر، سال‌گرد مرگ آلفرد نوبل، به برندگان اهدا می‌شود.

هر کدام از جایزه‌ها ۱۰ میلیون کرون سویدن معادل حدود ۹۰۰ هزار دلار ارزش دارد و به همراه یک دانش‌نامه و مدال طلا هر ساله در دهم دسمبر مصادف با تاریخ درگذشت آلفرد نوبل اهدا می‌شود.

گفتنی است جایزه بخش اقتصاد که به‌طور رسمی با عنوان جایزه علوم اقتصادی بانک مرکزی سویدن به یاد آلفرد نوبل شناخته می‌شود، توسط نوبل ایجاد نشد و بانک مرکزی سویدن در سال ۱۹۶۸ آن را ایجاد کرد.

مراسم اهدای جوایز در استکهلم، تقریباً بدون استثنا، از سال ۱۹۲۶ در سالن کنسرت استکهلم برگزار می‌شود. در اسلو، این مراسم سال‌ها در موسسه نوبل برگزار می‌شد. از سال ۱۹۴۷ تا ۱۹۹۰، محل سالن نمایش دانشگاه اسلو بود. در سال ۱۹۹۰ این رویداد به تالار شهر اسلو منتقل شد. در مراسم اهدای جایزه نوبل در استکهلم، سخنرانی‌هایی درباره برندگان و کشف یا کار آن‌ها ارائه می‌شود و پس از آن پادشاه سویدن به هر برنده یک دیپلم و یک مدال می‌دهد.

در سال ۲۰۱۸، به‌دلیل بحران موجود در آکادمی زبان سویدن، جایزه نوبل ادبیات اهدا نشد و دامنه این بحران، باعث کنارگیری برخی از اعضای دایمی این آکادمی شد.

سارا دانیوس، دبیر دائمی آکادمی زبان سویدن، و کاترینا فروستینسون یکی از اعضای این آکادمی از مقام‌های‌شان کنار رفتند. این کنارگیری در پی رسوایی‌هایی صورت گرفت که از مدتی به‌این‌سو دامنگیر آکادمی زبان سویدن شده بود.

سارا دانیوس، پس از کناره‌گیری به رسانه‌ها گفت: من به‌عنوان دبیر دائمی آکادمی زبان سویدن از پست خود کناره‌گیری می‌روم و این کار به خواسته آکادمی صورت می‌گیرد. در ضمن من تصمیم گرفتم تا کرسی عضویت خود در این آکادمی را نیز واگذار کنم.

گفته شد که این تصمیم کناره‌گیری سارا دانیوس، پس از جلسه با پادشاه مطرح شد. این مطلب را اندرش اولسون به رادیوی سویدن، چنین گفته است: ما روی این موضوع موافقت کردیم که در حال حاضر درگیر دو چالش عمده هستیم. یکی از این مشکلات مسئله کاترینا فروستینسون است و دیگری موضوع بحران اعتبار است؛ موضوعی که آکادمی را تکان داد. این معضل را باید به گونه دیگری حل کرد تا این‌که اعضا کناره‌گیری کنند.

پیش از این سه عضو دایمی این آکادمی در اعتراض به ارجحیت روابط بر ضوابط، از ادامه فعالیت از این آکادمی کناره‌گیری کرده بودند.

ماه‌ها بود که بسیاری از منتقدان، جریان‌های داخل آکادمی زبان سویدن را مورد نقد شدید قرار می‌دادند. در نوامبر سال ۲۰۱۷ به تعداد ۱۸ زن در ارتباط با تجاوز جنسی از مردی شکایت کردند. این مرد، ارتباط نزدیکی با آکادمی زبان سویدن داشت و از این آکادمی کمک مالی دریافت می‌کرد. رهبری آکادمی زبان سویدن پس از آگاهی از این موضوع، تصمیم گرفت که تمام ارتباطات و به‌ویژه کمک‌های مالی به این مرد را قطع کند. انتشار این خبر در رسانه‌ها تبدیل به رسوایی بزرگی در دنیای فرهنگی سویدن شد.

در دسامبر ۲۰۱۷، تحقیقات از سوی دادستان درباره این پرونده آغاز شده بود و در ماه مارس سال ۲۰۱۸، یک قسمت از نتایج این تحقیقات کامل شد، پس از آن دفتر حقوقی وکلا در همین رابطه با هیئت مدیره آکادمی زبان سویدن جلسه برگزار کرد.

در تاریخ ۶ آوریل ۲۰۱۸، کلاس اوسترگرین، شیل اسپرک و پتر انگلوند سه نفر از اعضای هیئت مدیره آکادمی زبان سویدن، اعلام کردند که به اعتراض به بحران و رسوایی پیش‌آمده از این آکادمی کناره‌گیری می‌کنند. سارا استریدسبری، نویسنده سویدنی نیز اعلام کرد که در باره آینده‌اش در آکادمی زبان سویدن فکر خواهد کرد.

کارل گوستاو شانزدهم، پادشاه سویدن در این رابطه به رادیوی سویدن گفت: وضعیت پیش‌آمده خیلی مهم است و من همیشه از تحولات داخلی آکادمی زبان سویدن در جریان بودم و این مشکل پیش‌آمده برایم خوش‌آیند نیست. او، در ادامه افزود؛ اما مشکل به‌وجود می‌آید و ما آن را حل می‌کنیم. این مشکل هم دیر یا زود حل می‌شود، اما باید اجازه داد تا زمان خود را طی کند.

این در حالی بود که اندرش اولسون، یکی از اعضای هیئت مدیره آکادمی زبان سویدن در مصاحبه با رادیوی سویدن گفت؛ که این افراد به‌دلیل مخالفت با یکی دیگر از اعضای این آکادمی به‌نام کترینا فروستن‌سون، از کار خود کناره‌گیری کرده‌اند.

کترینا فروستن‌سون، همسر ژین کلوده آرنوت است. ژین کلوده همان مردی است که متهم به تجاوز جنسی شده است. اندرش اولسون در ادامه افزود؛ اعضای دیگر آکادمی زبان سویدن، رای به اخراج کترینا فروستن‌سون از این آکادمی داده‌اند.

استوره الن عضو آکادمی زبان سویدن، در مصاحبه با برنامه صبح‌گاهی رادیوی سویدن گفت؛ طبیعی است که چنین مسائلی روی اعتبار این نهاد تاثیر منفی خواهد گذاشت اما آکادمی زبان سویدن، سیستمی دارد که ۲۰۰ سال کارایی داشته است. حالا فقط به‌خاطر یک مشکل نمی‌شود تمام این سیستم را از بین برد بر عکس باید فقط مشکل را حل کرد.

آکادمی زبان سویدن در سال ۱۷۸۶، توسط پادشاه گوستاو سوم ایجاد شد. اعضای آکادمی زبان سویدن، اصولاً باید از میان افرادی انتخاب شوند که توانایی زیادی در ادبیات سویدن داشته باشند. تعداد زیاد آن‌ها نویسندگان معروف سویدن هستند. اعضای اداره آکادمی زبان سویدن نقش مهم در زبان و ادبیات سویدنی دارند و این افراد کسانی هستند که برندگان جایزه ادبیات نوبل را انتخاب می‌کنند.

آکادمی زبان سویدن، همیشه باید دارای ۱۸ عضو باشد و اعضای این نهاد از قوانین قدیمی پیروی می‌کنند که این قوانین در قرن ۱۷۰۰ به تصویب رسیده است. قوانین حاکم بر این نهاد این‌گونه است که اعضای آن تا زمانی که زنده‌اند باید عضو این نهاد بمانند. آن‌ها اگر بخواهند نیز نمی‌توانند این نهاد را ترک کنند. اما این افراد می‌توانند فعالیت خود را در این نهاد متوقف کنند که در حال حاضر سه نفر از اعضای این نهاد همین کار را کرده‌اند.

دادگاه تجدید نظر حکم دادگاه ابتدایی را که برای شخصیت فرهنگی به دلیل تجاوز جنسی در نظر گرفته بود تغییر داده و او را به دو و نیم سال زندان محکوم کرد.

این شخصیت فرهنگی، ژین کلوده آرنوت است که متهم به تجاوز جنسی است. دادگاه تجدیدنظر در حکم جدید خود به دلیل این‌که یک مورد شکایت دیگر نیز در نظر گرفته شده است زمان حبس ژین کلوده آرنوت را افزایش داد.

پیش از این دادگاه ابتدایی او را به دلیل یک مورد تجاوز به ۲ سال زندان محکوم کرده بود. او متهم بود که در سال ۲۰۱۱ به یک زن تجاوز کرده است. پس از این حکم، وکیل او شکایت کرد و در نتیجه با بررسی یک مورد شکایت دیگر زمان حبس او به ۶ ماه افزایش یافت و به این ترتیب به دو نیم و سال زندان محکوم شد.

اتهام‌های تجاوز جنسی طوری مطرح است که فردی از مقام قدرت از افراد سوءاستفاده جنسی کرده است. جانکلود ارنولد شخصیت مرتبط با آکادمی زبان سویدن است. نهادی که در واقع در مورد اهدای جایزه ادبیات نوبل تصمیم‌گیری می‌کند.